

S M J E R N I C E
ZA PROVOĐENJE ZAKONA O SPRJEČAVANJU PRANJA NOVCA I FINANSIRANJA
TERORISTIČKIH AKTIVNOSTI ENTITETSKIM AGENCIJAMA ZA NADZOR
OSIGURANJA U BOSNI I HERCEGOVINI

Sarajevo, januar, 2015. godine

Na osnovu člana 6. Zakona o Agenciji za osiguranje u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 12/04), člana 5. stav (2) i člana 47. Zakona o sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti ("Službeni glasnik BiH", br. 47/14), člana 8. stav (2) i (3) i člana 23. stav (3) Poslovnika o radu Upravnog odbora Agencije za osiguranje u Bosni i Hercegovini broj 01-02-645/10 od 23.12.2010. godine, Upravni odbor na sedmoj sjednici održanoj 30.01.2015. godine, donosi

S M J E R N I C E
ZA PROVOĐENJE ZAKONA O SPRJEČAVANJU PRANJA NOVCA I FINANSIRANJA
TERORISTIČKIH AKTIVNOSTI ENTITETSKIM AGENCIJAMA ZA NADZOR
OSIGURANJA U BOSNI I HERCEGOVINI

PRVI DIO – OSNOVNE ODREDBE

Član 1.
(Predmet)

U cilju usklađivanja entitetskog zakonodavstva u oblasti osiguranja u pogledu sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i jedinstvene primjene Zakona o sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti (u daljem tekstu: Zakon) Agencija za osiguranje u BiH donosi Smjernice za provođenje Zakona o sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti entitetskim agencijama za nadzor osiguranja u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Smjernice).

Smjernice daju okvir mjera za umanjivanje rizika zloupotrebe sektora osiguranja u procesima pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, koje entitetske agencije za nadzor osiguranja (u daljem tekstu: Agencije) svojim aktima propisuju i bliže uređuju.

Aktima iz stava (2) ovog člana Agencije propisuju postupanje osiguravajućih društava u pogledu sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, uključujući:

procjenu rizika, utvrđivanje stepana rizičnosti grupa klijenata ili pojedinog klijenta, poslovnog odnosa ili transakcije, nova tehnološka dostignuća u vezi sa mogućom zloupotrebom u svrhu pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, definiše pokazatelje za sumnjive transakcije u oblasti životnog osiguranja, identifikaciju i praćenje klijenta, provođenje mjera sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u filijalama, podružnicama i drugim organizacionim jedinicama društava za osiguranje (u Bosni i Hercegovini i inostranstvu), praćenje poslovnih aktivnosti klijenta, dostavljanje podataka Finansijsko-obavještajnom odjelu Državne agencije za istrage i zaštitu (u daljem tekstu: FOO), poslove stručnog obrazovanja i usavršavanja, uspostavljanje interne kontrole i revizije od strane obveznika, zaštitu i čuvanje podataka koji su obvezniku dostupni, imenovanje ovlaštene osobe za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, procedure za određivanje politički i javno eksponiranog lica, nadzor nad radom obveznika u vezi sa primjenom odredbi Zakona o sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti (u daljem tekstu: Zakon), propisa donesenih u skladu sa Zakonom i drugih zakonskih i podzakonskih propisa iz oblasti sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, kao i druga pitanja od značaja za procjenu rizika i razvoj preventivnog sistema za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

Član 2. (Obveznici)

Obveznici provođenja mjera za sprječavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u nadležnosti entitetskih agencije za osiguranje su, u skladu sa Zakonom, društva za osiguranje i posrednici u osiguranju, koji imaju dozvolu za obavljanje poslova životnog osiguranja.

Član 3. (Utvrđivanje i provjera identiteta i mjere praćenja klijenta)

(1) Obveznici u skladu sa članom 6. Zakona, prilikom uspostavljanja poslovnog odnosa ili vršenja transakcije iznad Zakonom određenog iznosa ili u drugim slučajevima koji su utvrđeni Zakonom, preduzimaju potrebne mjere identifikacije i praćenja klijenta.

(2) U slučaju kada nije u mogućnosti preduzeti mjere identifikacije i praćenja klijenta iz prethodnog stava, obveznik neće uspostaviti poslovni odnos ni obaviti transakciju, odnosno prekida sve postojeće poslovne odnose i transakcije s tim klijentom.

(3) U slučaju iz stava (2) ovoga člana obveznik će obavijestiti FOO o odbijanju ili prekidu poslovnog odnosa, odnosno transakcije sa svim do tada prikupljenim podacima o klijentu ili transakciji u skladu sa članom 38. i 39. Zakona.

Član 4. **(Provođenje Zakona i standarda)**

Pri obavljanju poslova životnog osiguranja, obveznici postupaju u skladu sa Zakonom, propisima donesenim u skladu sa Zakonom, smjericama/aktima Agencija, te drugim zakonima, podzakonskim aktima i standardima koji uređuju područje sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, te osiguravaju da se propisane mjere ugrade u djelovanje obveznika na svim nivoima i na način da se cjelokupno poslovanje obveznika obavlja u skladu sa istima.

Član 5. **(Procjena rizika)**

(1) Obveznik vrši procjenu rizika vezanu za ispitivanje eventualnog pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti uvijek prilikom uspostavljanja poslovnog odnosa, naročito: zaprimanja ponude, sklapanja ugovora te prilikom otkupa ugovora, isplate osiguranog slučaja i isplate predujma.

(2) Obveznik vrši identifikaciju novih klijenata, a po prijemu ponude procjenu rizika vrši referent službe prodaje životnog osiguranja. U slučaju otkupa i isplate osiguranog slučaja ispitivanje o eventualnom postojanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti obavlja se od strane nadležnog referenta u službi tehnike u životnom osiguranju.

Član 6. **(Nadzor)**

(1) Agencije vrše nadzor nad provođenjem Zakona, propisa donesenih na osnovu Zakona, ovih Smjernica, te drugih propisa kojima se propisuju obaveze provođenja mjera za sprječavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, kod obveznika iz člana 2. ovih Smjernica.

(2) FOO obavlja indirektni nadzor nad provođenjem Zakona i propisa donesenih kod obveznika iz člana 2. ovih Smjernica, na način propisan Zakonom.

(3) Nadzor iz stava (1) ovog člana Agencija vrši u saradnji sa FOO, na način definisan Zakonom.

Član 7. **(Saradnja obveznika sa FOO i Agencijom)**

(1) Prilikom provođenja mjera za sprječavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti obveznici su dužni osigurati punu saradnju sa Agencijom i FOO, na način i u slučajevima predviđenim Zakonom, propisima donesenim na osnovu Zakona i drugim zakonskim i podzakonskim propisima kojima se uređuje područje sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

(2) Obveznici posebno osiguravaju saradnju iz stava (1) ovog člana u slučaju dostavljanja dokumentacije, te podataka i informacija, koji se odnose na klijente ili transakcije kod kojih postoje razlozi za sumnju u počinjenje krivičnog djela pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, kao i u slučaju bilo kakvog ponašanja ili okolnosti, koje jesu ili bi mogle biti povezane s eventualnim počinjenjem krivičnog djela pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, a koje bi mogle štetiti sigurnosti, stabilnosti i ugledu finansijskog sistema Bosne i Hercegovine.

(3) Obveznik osigurava da interni postupci ni u kom slučaju, posredno ili neposredno, ograničavaju saradnju obveznika s Agencijom i FOO ili na bilo koji način utiču na djelotvornost takve saradnje.

Član 8. **(Usvajanje unutarnjih politika, postupaka i interne kontrole i revizije)**

(1) Obveznici su dužni izvršiti procjenu adekvatnosti postojećih i usvojiti učinkovite unutarnje politike i procedure, te osigurati redovnu internu kontrolu i reviziju po pitanju sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u skladu sa Zakonom, propisima donesenim na osnovu Zakona.

(2) Obveznici su dužni da, na osnovu člana 47. Zakona izrade listu pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih transakcija i klijenata, u vezi sa kojima postoji osnov sumnje da se radi o pranju novca i finansiranju terorističkih aktivnosti.

(3) U pisane interne programe obveznici će uključiti i metodu:

- a) smanjenje procijenjenih rizika;
- b) praćenje promjena rizika;
- c) evidentiranje odluka vezanih za veći ili manji rizik za grupe klijenata ili pojedinačnog klijenta, njegovo geografsko područje rada, poslovni odnos, transakciju, proizvod ili uslugu, način njihovog pružanja klijentu, nova tehnološka dostignuća, razloge za ovu procjenu i aktivnosti koje su poduzete u vezi sa većim ili manjim rizikom;
- d) praćenje efektivnosti i provedbe programa;
- e) osiguravanje da se interni program vezan za procjenu rizika uvrsti u internu obuku obveznika.

(4) Obveznici osiguravaju da svi zaposleni budu upoznati s postupcima iz stava (1) do (3) ovog člana, da se u skladu s njima ponašaju, te da ih primjenjuju tokom svog rada.

(5) Politika obveznika, u pogledu upravljanja rizicima, uključuje: postupke prijema i postupanja sa klijentom, postupke pripreme procjene rizika, procese edukacije zaposlenih, mehanizme interne kontrole i revizije, postupke prepoznavanja i obavještanja o sumnjivim klijentima i transakcijama, odgovornost zaposlenih za provođenje mjera sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

Član 9.

(Stručno osposobljavanje zaposlenih)

Obveznici, u skladu sa članom 45. Zakona, osiguravaju redovno stručno obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje zaposlenika koji obavljaju poslove sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, te obavljaju poslove koji su pogledu pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti više rizični, kao i trećih osoba kojima je obveznik povjerio aktivnosti na identifikaciji i praćenju klijenta.

DRUGI DIO – PROCJENA RIZIKA

Član 10.

(Rizik, procjena rizika i interni program)

(1) Rizik pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti jeste rizik da će klijent zloupotrijebiti finansijski sistem Bosne i Hercegovine ili poslovnu djelatnost obveznika radi počinjenja krivičnog djela pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, odnosno da će neki poslovni odnos, transakcija, usluga ili proizvod biti posredno ili neposredno upotrijebljeni za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti.

(2) Obveznik je dužan izraditi procjenu rizika i pomoću te procjene određuje stepen rizičnosti grupe ili pojedinog klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda ili transakcije u odnosu na moguće zloupotrebe vezane za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti.

(3) Obveznik nakon procjene rizika i određivanja stepena rizičnosti iz stava (2) ovog člana, odabire i vrši adekvatnu identifikaciju i praćenje klijenta u skladu sa Zakonom (redovna, pojačana ili pojednostavljena).

(4) Procjenu rizika iz stava (2) ovoga člana obveznik vrši u skladu sa unutarnjim politikama i procedurama za procjenu rizika iz člana 8. stav (1) i (2) ovih Smjernica, kojim će se odrediti nivoi rizika grupa klijenata ili pojedinačnog klijenta, njihovo geografsko područje rada, poslovni odnos, transakcija, proizvod ili usluga, način njihovog pružanja klijentu, nova tehnološka dostignuća u vezi sa mogućom zloupotrebom u svrhu pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

(5) Obveznik će pisani interni program iz stava (4) ovog člana sačiniti u skladu sa Zakonom, propisima donesenim na osnovu Zakona.

(6) Pisani interni program obveznika iz stava (4) ovog člana treba da sadrži i metode propisane članom 8. stav (3) ovih Smjernica.

Član 11.

(Praćenje provedbe internog programa za procjenu rizika)

(1) Praćenje efektivnosti i provedbe internog programa za procjenu rizika kod obveznika vrši ovlašteno lice iz člana 40. Zakona i o tome redovno izvještava upravu obveznika.

(2) Lice iz stava (1) ovog člana odgovorno je za ispravno i blagovremeno izvještavanje FOO i Agencije.

Član 12.

(Upoznavanje zaposlenika sa internim program za procjenu rizika)

Obveznik je dužan da u program godišnjeg stručnog obrazovanja, osposobljavanja i usavršavanja svojih zaposlenika uvrsti, između ostalog, i upoznavanje sa internim programom procjene rizika.

Član 13.

(Pravila za određivanje kategorije rizičnosti)

(1) Obveznik svrstava klijenta, poslovni odnos, proizvod ili transakciju u određenu kategoriju rizičnosti na osnovu utvrđenih kriterija rizičnosti.

(2) Obveznik klijenta, poslovni odnos, proizvod ili transakciju svrstava u jednu od sljedećih kategorija rizičnosti, i to:

- a) veći (visoki) rizik,
- b) srednji (prosječni) rizik,
- c) nizak (neznatni) rizik.

(3) U slučaju da, nakon prikupljanja potrebnih podataka, obveznik procijeni da postoji visok rizik pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, obveznik može u kategoriju visokog rizika svrstati i onog klijenta, poslovni odnos, proizvod ili transakciju koji bi, po kriterijima iz člana 22. ovih Smjernica, spadao u kategorije nižeg rizika.

(4) Pri određivanju kategorije rizičnosti, klijent, poslovni odnos, proizvod ili transakcija, koji spada u kategoriju visoko rizičnih, ne mogu biti klasifikovani u one srednjeg ili niskog rizika.

(5) U slučaju kada se transakcija obavlja preko posrednika, obveznik preuzima mjere propisane članom 28. Zakona.

Član 14.

(Postupak za utvrđivanje kategorije rizičnosti)

(1) Obveznik vrši kategorisanje klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda, usluge ili transakcije po kategoriji rizičnosti iz člana 13. stav (2) ovih Smjernica, nakon sprovođenja sljedećih postupaka:

- a) utvrđivanja identiteta, odnosno istovjetnosti klijenta sa prikupljenim podacima potrebnim za pripremu ocjene rizičnosti,
- b) ocjene dostavljenih podataka u smislu postojanja faktora rizičnosti za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti,
- c) ocjene potrebe za dodatnim podacima, i njihove analize, ukoliko se ocijeni da je njihovo dostavljanje neophodno.

(2) Postupak iz stava (1) ovog člana provodi se popunjavanjem odgovarajućeg obrasca koji sadrži propisane podatke, od strane klijenta, kao i prikupljanjem druge dokumentacije, u

originalu ili ovjerenoj fotokopiji, i analizom podataka prikupljenih na prethodno opisani način od strane službenog lica obveznika.

(3) Nakon provođenja postupaka iz stava (1) ovog člana, klijent se svrstava u neku od kategorija rizičnosti iz člana 13. stav (2) ovih Smjernica, nakon čega se donosi odluka o mogućnosti sklapanja poslovnog odnosa.

(4) U slučaju ocjene visoke rizičnosti klijenta, obveznik utvrđuje prihvatljivost klijenta i može odbiti da zaključi ugovor sa klijentom u odnosu na kojeg je utvrđeno postojanje nekog od gore navedenih rizika.

(5) Obveznik također može usloviti zaključenje ugovora, odnosno produženje već zaključenog ugovora ispunjenjem posebnih dodatnih uslova utvrđenih internim aktom obveznika.

(6) Obveznik će internim aktom propisati uslove pod kojima službena lica imaju obavezu da odbiju sklapanje poslovnog odnosa, odnosno vršenje transakcije sa klijentom, odnosno slučajevima u kojim moraju imati pismenu saglasnost nadređenog lica.

Član 15.

(Prethodno i naknadno utvrđivanje rizičnosti)

(1) Obveznik prije sklapanja poslovnog odnosa na osnovu provedene analize rizičnosti priprema ocjenu rizičnosti klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda, usluge ili transakcije tako što:

a) utvrđuje istovjetnost klijenta s prikupljenim zahtijevanim podacima o klijentu, poslovnom odnosu, proizvodu ili transakciji i drugim podacima, koje obveznik treba prikupiti za pripremu ocjene rizičnosti,

b) ocjenjuje prikupljene podatke u pogledu kriterija rizičnosti za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti (utvrđivanje rizika),

c) određuje ocjenu rizičnosti klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda ili transakcije u skladu sa prethodno izrađenom analizom rizičnosti, te ih svrstava u jednu od kategorija rizičnosti,

d) provodi mjere identifikacije i praćenja klijenta (uobičajena, pojačana, pojednostavljena).

(2) Obveznik ponovo (naknadno) provjerava osnovanost prethodne ocjene rizičnosti iz stava (1) ovog člana i ukoliko je potrebno vrši novu (naknadnu) ocjenu rizičnosti u sljedećim slučajevima:

a) ako su se bitno promijenile okolnosti na kojima se zasniva ocjena rizičnosti određenog klijenta ili poslovnog odnosa, odnosno ako su se promijenile okolnosti koje su bitno uticale na svrstavanje klijenta ili poslovnog odnosa u određenu kategoriju rizičnosti;

b) ako obveznik posumnja u istinitost podataka na osnovu kojih je donio ocjenu rizičnosti određenog klijenta ili poslovnog odnosa.

Član 16.

(Kriteriji za određivanje kategorije rizičnosti)

(1) Prilikom određivanja rizičnosti određenog klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda, usluge ili transakcije, obveznik uzima u obzir sljedeće kriterije:

- a) vrsta, poslovni profil i struktura klijenta,
- b) geografsko porijeklo klijenta,
- c) priroda poslovnog odnosa, proizvoda, transakcije,
- d) prethodna iskustva obveznika sa klijentom.

(2) Obveznik može, osim prethodno pobrojanih kriterija, pri određivanju stepena rizičnosti klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda ili transakcije posebno poštovati i druge kriterije, kao što su:

- a) veličina, struktura i djelatnost obveznika, uključujući i obim, strukturu i kompleksnost poslova koje obveznik obavlja na tržištu,
- b) statusna i vlasnička struktura klijenta,
- c) prisustvo klijenta pri sklapanju poslovnog odnosa ili provođenju transakcije,
- d) porijeklo sredstava koja su predmet poslovnog odnosa ili transakcije u slučaju klijenta koja se po kriterijima iz Zakona smatra stranom politički i javno eksponiranim licem,
- e) namjena sklapanja poslovnog odnosa ili izvršenja transakcije,
- f) klijentovo poznavanje proizvoda i njegovo iskustvo, odnosno znanje iz tog područja,
- g) rizičnost drugih lica povezanih sa klijentom,
- h) neuobičajeni put transakcije, pogotovo ako se uzme u obzir njen osnov, iznos i način izvršenja, svrha otvaranja računa, kao i djelatnost klijenta, ukoliko klijent obavlja privrednu djelatnost,
- i) slučajevi kad postoji sumnja da klijent ne postupa za svoj račun, odnosno da postupa po nalogu ili uputstvima trećeg lica,
- j) nepoznat ili nejasan izvor sredstava klijenta, odnosno sredstva čiji izvor klijent ne može dokazati,
- k) klijent, većinski vlasnik odnosno stvarni vlasnik klijenta, ili lica koja s klijentom obavljaju transakcije, su lica prema kojima su sprovedene prinudne mjere radi uspostavljanja međunarodnog mira i sigurnosti u skladu s rezolucijama Vijeća bezbjednosti Ujedinjenih nacija,

l) druge informacije koje pokazuju da klijent, poslovni odnos, proizvod ili transakcija mogu biti više rizični.

(3) Pored kriterija rizika iz stava (1) ovog člana, obveznik može internim aktom proširiti listu drugim kriterija ili bliže pojasniti odnosno obrazložiti situacije iz prethodnog stava ovog člana, po sopstvenoj ocjeni rizičnosti u određenim segmentima svog poslovanja.

Član 17.

(Veći rizik – kriterij, vrsta, poslovni profil i struktura klijenta)

(1) Klijenti koji predstavljaju veći rizik za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti, s obzirom na kriterij, vrstu, poslovni profil i strukturu klijenta, su:

a) klijenti koje se nalaze na popisu osoba protiv kojih su na snazi određene mjere, sankcije, embarga Ujedinjenih nacija,

b) klijenti sa prebivalištem ili sjedištem u zemljama koje nisu subjekti međunarodnog prava, odnosno u kojima se ne primjenjuju međunarodno prihvaćeni standardi sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, koje finansiraju ili daju podršku terorističkim aktivnostima, u kojim djeluju terorističke organizacije ili je prisutan značajan obim korupcije, koje nisu međunarodno priznate kao države (daju mogućnost fiktivne registracije pravne osobe, omogućavaju izdavanje fiktivnih identifikacionih dokumenata i sl.).

(2) Klijenti - fizičke osobe koje predstavljaju veći rizik za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti su:

a) klijent koji je strano politički i javno eksponirano lice iz člana 27. Zakona,

b) klijenti iz člana 2. tačka z) Zakona, čiji su članovi uže porodice politički i javno eksponirana lica,

c) klijenti iz člana 2. tačka aa) Zakona, čiji je bliži saradnik politički i javno eksponirano lice,

d) klijent koji nije lično prisutan pri utvrđivanju i provjeri identiteta kod obveznika, u smislu fizičkog prisustva kod obveznika za vrijeme prilaganja važećih identifikacionih dokumentata u svrhu utvrđivanja njenog identiteta.

(3) Klijenti - pravne osobe koje predstavljaju veći rizik za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti su:

a) klijent koji je strana pravna osoba koja ne obavlja ili ne smije obavljati trgovinske, proizvodne ili druge djelatnosti u državi u kojoj je registrovana (pravna osoba sa sjedištem u državi koja je poznata kao off-shore finansijski centar, i za koju važe određena ograničenja kod neposrednog obavljanja registrovane djelatnosti u toj državi),

b) klijent koji je fiducijarno (povjereničko) ili drugo slično društvo strane pravne osobe s nepoznatim ili prikrivenim vlasnicima ili menadžment timom (društvo strane pravne osobe koje nudi obavljanje poslova za treće osobe, tj. društva, osnovana na osnovu pravnog ugovora između osnivača i upravljača koji upravlja imovinom osnivača u korist određenih osoba korisnika ili beneficijara, ili za druge određene namjene (privatnih, stečenih do općih dobara, odnosno nestečenih),

c) klijent koji ima kompliciranu statusnu strukturu ili kompleksan lanac vlasništva (komplicirana vlasnička struktura ili kompleksan lanac vlasništva otežava ili ne omogućava utvrđivanje stvarnog vlasnika ili osobe koja vrši kontrolu pravne osobe),

d) klijent koji je finansijska organizacija koja za obavljanje svojih djelatnosti ne treba, odnosno nije obavezna dobiti licencu odgovarajućeg nadzornog tijela, odnosno u skladu sa matičnim zakonodavstvom nije subjekt mjera na području otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,

e) klijent koji je neprofitna organizacija (ustanova, društvo ili druga pravna osoba, odnosno subjekt osnovan za javno-korisne, dobrotvorne namjene, vjerske zajednice, udruženja, fondacije, neprofitna udruženja i druge osobe koje ne obavljaju privrednu djelatnost) a ispunjava jedan od sljedećih uslova:

- 1) ima sjedište u državi koja je poznata kao off-shore finansijski centar,
- 2) ima sjedište u državi koja je poznata kao finansijski, odnosno poreski raj,
- 3) ima sjedište u državi koja nije članica EU, Evropskog ekonomskog prostora (EEP) ili Radne grupe za finansijske mjere protiv pranja novca (Financil Action Task Force on Money Laundering – FATF), odnosno u državi koja nema zadovoljavajuće propise, odnosno međunarodno prihvaćene standarde u oblasti sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,
- 4) među njenim članovima je fizička ili pravna osoba koja je rezident bilo koje države navedene u prethodnoj tački,

f) klijent koji je pravna osoba osnovana izdavanjem dionica na donosioca.

Član 18.

(Veći rizik i manji - kriterij geografski položaj klijenta)

(1) Obveznik će primjeniti pojačane mjere identifikacije i praćenja aktivnosti klijenta koji svoje sjedište ima u zemlji:

a) koja je predmet sankcija, embarga ili sličnih mjera Ujedinjenih nacija ili mjera drugih međunarodnih organizacija kojima se Bosna i Hercegovina pridružila;

b) koja je označena od strane FATF-a ili druge međunarodne organizacije kao zemlja kojoj nedostaju međunarodno prihvaćeni standardi za sprječavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti;

- c) koja je označena od strane FATF-a ili druge međunarodne organizacije kao zemlja koja finansira ili daje podršku terorističkim aktivnostima, koja ima određene terorističke organizacije koje djeluju u njoj;
- d) koja je označena od strane vjerodostojnog izvora kao zemlja u kojoj postoji značajan obim korupcije;
- e) koja je u procjeni nadležnih međunarodnih organizacija poznata po proizvodnji ili dobro organiziranoj i razvijenoj trgovini drogom;
- f) koja je poznata kao finansijski / porezni raj;
- g) koja je poznata kao off shore finansijski centar.

ili može predstavljati veći rizik po pitanju pranja novca i finansiranja terorizma.

(2) Obveznik će primijeniti mjere pojačane identifikacije i praćenja aktivnosti takvog klijenta i u slučaju kada od FOO dobije i obznani obavještenje o slabostima sistema sprječavanja pranja novca i finansiranja terorizma u zemlji u kojoj klijent ima sjedište.

(3) Za svrhe ovih Smjernica može se smatrati da zemlje koje se nalaze na listi utvrđenoj od strane Vijeća ministara BiH u skladu sa članom 85. Stav (4) Zakona koje su zemlje članice Evropske unije (u daljnjem tekstu: EU), Evropskog ekonomskog prostora (u daljnjem tekstu: EEA) ili Radne grupe za finansijske mjere protiv pranja novca (u daljnjem tekstu: FATF), te koje imaju obavezu donošenja zakona i procedura za finansijski sektor u skladu sa direktivama EU i preporukama FATF-a u vezi sa pranjem novca i finansiranjem terorizma imaju međunarodno prihvaćene standarde za sprječavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti koji su ekvivalentni ili strožiji od onih koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini.

(4) Obveznici mogu smatrati da klijent naveden u članu 29. tačka b) Zakona koji ima sjedište u zemlji opisanoj u stavu (3) ovih Smjernica predstavlja manji rizik u vezi sa pranjem novca i finansiranjem terorističkih aktivnosti i obveznik može primijeniti pojednostavljenu identifikaciju i praćenje aktivnosti takvog klijenta.

Član 19.

(Veći i manji rizik - kriterij poslovni odnosi, proizvodi i transakcije)

- (1) Obveznik će smatrati da klijent koji vrši transakcije pod neobičnim okolnostima, kao što su:
- a) značajna i neobjašnjena geografska udaljenost između lokacije klijenta i institucije uključene u transakciju;
 - b) često i neobjašnjeno premještanje računa između različitih finansijskih institucija;

c) često i neobjašnjeno prenošenje sredstava između finansijskih institucija u raznim geografskim lokacijama;

d) uplata novčanih sredstava sa računa klijenta, odnosno isplata novčanih sredstava na račun klijenta, koji je različit od računa koji je klijent naveo pri utvrđivanju identifikacije, odnosno, preko kojeg se uobičajeno posluje ili je poslovao (posebno ako se radi o prekograničnoj transakciji);

e) poslovni odnosi koji uključuju stalne ili velike uplate novčanih sredstava sa računa klijenta, odnosno prema kreditnoj ili finansijskoj instituciji u državi koja nije članica FATF-a, odnosno u državi koja nema zadovaljavajuće propise, odnosno međunarodno prihvaćene standarde oblasti sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti;

f) transakcije namjenjene klijentima sa prebivalištem ili sjedištem u državi koja je poznata kao finansijski odnosno porezni raj ili kao off shore finansijski centar;

g) poslovni odnosi u korist klijenta/nata koji se nalaze na popisu osoba ili subjekata protiv kojih su na snazi mjere, sankcije, embarga UN-a;

može predstavljati veći rizik po pitanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

(2) Obveznik će pored onoga što je navedeno u članovima 24., 27., i 28. Zakona, također uzeti u obzir da klijent:

a) čija struktura ili priroda otežava određivanje pravog vlasnika ili pravo lice koje vrši kontrolu;

b) čije poslovanje uključuje obimnu gotovinu (i ekvivalente gotovine);

c) čije poslovanje, iako obično ne uključuje obimnu gotovinu, proizvodi znatne iznose gotovine za određene transakcije;

d) koji je domaće ili strano pravno ili fizičko lice opisano u članu 18.stav (1) i (2) ovih Smjernica, posebno kada se radi o prekograničnom poslovanju;

e) koji je računovođa, advokat ili drugi stručnjak koji ima račune u finansijskoj instituciji i predstavlja svoje klijente;

f) koji koristi posrednike koji ne podliježu odgovarajućim zakonima za sprječavanje pranja novca i finansiranje terorizma i koji se ne nalaze pod adekvatnim nadzorom;

g) koji je domaće politički i javno eksponirano lice;

h) vrši neuobičajene transakcije iz člana 26. Zakona;

može predstavljati veći rizik po pitanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i obveznik će razmotriti primjenu pojačane identifikacije i praćenja aktivnosti takvog klijenta, ukoliko Smjernicama već nije definisano da ovi klijenti moraju biti tretirani kao klijenti visokog nivoa rizika.

(3) Obveznik može uzeti u obzir da proizvodi vezani za dugoročno životno osiguranje predstavljaju niži rizik u vezi sa pranjem novca i finansiranjem terorističkih aktivnosti i u tom slučaju obveznik može primijeniti pojednostavljenu identifikaciju i praćenje takvih poslova i transakcija.

Član 20.

(Razmatranje transakcija većeg rizika za izvještaje o sumnjivim transakcijama)

(1) Obveznik može uzeti u obzir transakcije većeg rizika definisane u članovima 18. i 19. ovih Smjernica kao sumnjive transakcije u skladu sa definicijom u članu 3., alineja b) Zakona, te će uzeti u obzir primjenu pojačane identifikacije i praćenja takvih transakcija.

(2) Obveznik će također uzeti u obzir izvještavanje o takvoj transakciji, klijentu ili osobi FOO-u, u skladu sa članom 38. Zakona.

Član 21.

(Veći rizik - kriterij prethodna iskustva obveznika sa klijentom)

Klijenti koji, s obzirom na iskustvo obveznika, predstavljaju visoki rizik za pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti su:

a) osobe za koje je FOO u posljednje 3 godine zatražio od obveznika dostavu podataka zbog sumnje na pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti u vezi sa nekom transakcijom ili osobom,

b) osobe za koje je FOO u posljednje 3 godine obvezniku izdao pismeni nalog za privremenu obustavu transakcije ili transakcija,

c) osobe za koje je FOO u posljednje 3 godine obvezniku pismeno naložio kontinuirano praćenje finansijskog poslovanja klijenta,

d) osobe za koje je obveznik u posljednje 3 godine dostavljao podatke FOO, jer su u vezi sa tom osobom ili transakcijom koju je ta osoba obavljala postojali razlozi za sumnju na pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti.

Član 22.

(Srednji - prosječni rizik za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti)

(1) Obveznik svrstava u kategoriju srednje (prosječno) rizičnih onog klijenta, poslovni odnos, proizvod, uslugu ili transakciju, koje na osnovu kriterija iz ovih Smjernica i podzakonskih akata donesenih u skladu sa članom 85. Zakona, nije moguće svrstati među visokorizične ili

neznatno rizične, te u tom slučaju postupa u skladu sa odredbama o redovnom praćenju poslovne aktivnosti klijenta definisanim Zakonom.

(2) Izuzetno od prethodnog stava ovog člana, prosječno rizičnim klijentima obveznik može smatrati i lica koja ugovor o osiguranju zaključuju preko zastupnika, pri čemu moraju biti ispunjeni sljedeći uslovi:

- a) da društvo za osiguranje zahtijeva kopije dokumenata koje je zastupnik prikupio,
- b) da prva uplata premije, odnosno prva rata premije bude preko računa klijenta na račun zastupnika.

Član 23.

(Neznatni rizik za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti)

(1) Klijentom koji predstavlja neznatan rizik za pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti obveznik smatra klijente iz člana 29. Zakona.

(2) Obveznik može uzeti u obzir da dugoročno osiguranje ili finansijske aktivnosti koje se vrše povremeno ili u veoma ograničenom obimu predstavljaju niži rizik u vezi sa pranjem novca i finansiranjem terorističkih aktivnosti.

(3) Obveznik može primijeniti pojednostavljenu identifikaciju i praćenje klijenata i poslova iz stava (1) i (2) ovog člana.

Član 24.

(Pokazatelji sumnjivih transakcija)

(1) Za utvrđivanje kategorije rizičnosti obveznik koristi i liste pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih klijenata i transakcija.

(2) Obveznici su dužni sačiniti listu pokazatelja za identifikaciju sumnjivih klijenta i transakcija u oblasti životnog osiguranja u saradnji sa FOO i Agencijom u roku iz člana 34. stav (2) Zakona.

(3) Listu iz stava (2) ovog člana obveznik dostavlja istovremeno FOO i Agenciji.

(4) Prilikom sačinjavanja liste pokazatelja za prepoznavanje sumnjivih klijenata i transakcija obveznik treba imati u vidu opće i posebne pokazatelje sumnjivih transakcija.

Član 25.

(Pokazatelji koji bi trebali izazvati sumnju – opći pokazatelji)

Opći pokazatelji koji bi kod obveznika trebali izazvati sumnju u kontekstu izrade procjene rizika iz člana 5. Zakona i sačinjavanja liste pokazatelja iz člana 47. Zakona mogu biti:

- a) Klijent ne želi da mu se pismene obavijesti šalju na kućnu adresu;
- b) Klijent ostavlja dojam da posjeduje račune kod nekoliko finansijskih institucija na jednom geografskom području, a bez očiglednog razloga;
- c) Klijent koristi jednu adresu, ali često mijenja pravna i fizička lica koja borave na toj adresi;
- d) Klijent koristi poštanski pretinac ili neku drugu vrstu adrese za primanje poštanskih pošiljki, umjesto adrese ulice, kada to nije norma na tom geografskom području;
- e) Klijent počinje obavljati česte novčane transakcije velikih iznosa, što nije bila uobičajena aktivnost tog klijenta u prošlosti;
- f) Klijent obavlja novčane transakcije konzistentno zaokruženih i velikih iznosa (npr. KM 20.000, KM 15.000, KM 9.900, KM 8.500 itd.);
- g) Klijent stalno obavlja novčane transakcije koje su malo ispod praga iznosa za koje postoji obaveza identificiranja odnosno prijavljivanja;
- h) Klijent obavlja transakciju u iznosu koji je neuobičajen u usporedbi sa iznosima prijašnjih transakcija;
- i) Klijent traži od obveznika da zadrži ili izvrši transfer velike sume novca ili drugih sredstava, kada je ova vrsta aktivnosti neuobičajena za klijenta;
- j) Transakcije čija struktura ukazuje na neku protuzakonitu svrhu, čija je poslovna namjena nejasna, ili se čini iracionalnom sa poslovnog stajališta;
- k) Transakcije koje uključuju podizanje sredstava nedugo nakon što su ista deponovana kod obveznika (računi za propisane rezerve nefinansijskih institucija), pod uslovom da se trenutno podizanje takvih sredstava ne može opravdati poslovnom aktivnošću klijenta;
- l) Transakcije kod kojih je razlog zbog kojeg je klijent odabrao određenog obveznika ili poslovnicu obveznika za obavljanje svoje transakcije nejasan;
- m) Transakcije koje za rezultat imaju znatnu, ali neobjašnjivu, aktivnost na računu koji je prethodno bio uglavnom neaktivan;
- n) Transakcije koje ne odgovaraju saznanju i iskustvu obveznika o klijentu i navedenoj svrsi poslovnog odnosa;
- o) Klijenti koji dostave lažne ili varljive informacije obveznicima, ili odbiju, bez uvjerljivog razloga, da dostave informacije i dokumente koji su potrebni i koji se rutinski dostavljaju, a vezani su za relevantnu poslovnu aktivnost;
- p) Klijent zahtijeva pretjeranu likvidnost u svom poslovnom odnosu;
- q) Osiguravanje (zalozi, garancije) od strane trećih lica koja su nepoznata banci, koja nemaju očiglednu afilijaciju sa klijentom, i koja nemaju uvjerljive i očigledne razloge da pružaju takve garancije;

- r) Transferi velikih suma novca, ili česti transferi, u ili iz država koje su poznate po proizvodnji nedopuštenih droga;
- s) Klijent je jako nervozan bez očiglednog razloga;
- t) Klijent je došao u društvu, prati ga se i/ili promatra;
- u) Klijent donosi novac koji prelazi iznose koji, u skladu sa Zakonom, zahtijevaju identifikaciju i/ili prijavljivanje, a koji klijent nije prebrojao, izuzev ako je to (nebrojanje) uobičajeno u poslovanju klijenta;
- v) Neočekivano plaćanje nenaplativog kredita bez uvjerljivog objašnjenja;
- w) Klijent nastoji da izbjegne pokušaje obveznika da ostvari lični kontakt;
- x) Klijent obveznika je bio predmet gonjenja za krivično djelo;
- y) Transferi velikih iznosa u inozemstvo sa računa klijenta u slučaju da saldo na računu potiče od mnogobrojnih polaganja gotovine na različite račune klijenata kod jedne ili više banaka;
- z) Klijent neuobičajeno dobro poznaje zakonske propise u vezi sa prijavljivanjem sumnjive transakcije, brzo potvrđuje da novčana sredstva potiču iz zakonitih izvora.

Član 26.

(Lista posebnih pokazatelja koji bi trebali izazvati sumnju – životno osiguranje)

Pokazatelji koji bi trebali izazvati sumnju odnose se na obveznike iz člana 2. ovih Smjernica mogu biti:

- a) Klijent obavlja transakciju koja rezultira u sumnjivom povećanju investicijskih doprinosa;
- b) Trajanje ugovora o životnom osiguranju kraće je od tri godine;
- c) Transakcija uključuje korištenje i plaćanje činidbene garancije, što dovodi do prekograničnog plaćanja;
- d) Plaćanje velikih iznosa osiguranja;
- e) Zahtjev korisnika osiguranja da se novac od osiguranja ili povraćaj premija osiguranja isplati u gotovini u slučaju da je u pitanju veliki iznos;
- f) Veliki iznosi osiguranja za više polisa osiguranja, koje su skopljene u kraćem vremenskom periodu, plaćaju se u gotovini;
- g) Postoji sumnja da su polise osiguranja zaključene na lažna imena, na imena drugih osoba ili su prijavljene lažne adrese;
- h) Jedna osoba je vlasnik većeg broja polisa kod različitih osiguravajućih društava, naročito ukoliko su ugovori o osiguranju sklapani u kraćem vremenskom periodu;
- i) Otkazivanje polise osiguranja ubrzo nakon sklapanja ugovora o osiguranju, posebno kada se radi o polici sa visokom premijom;

- j) Klijent zahtjeva da nadoknadu iz osiguranja, novac koji potražuje po osnovu nadoknade u slučaju otkazivanja polise ili preplaćeni iznos premije osiguranja bude isplaćen trećoj strani ili transferiran na račun fizičke ili pravne osobe na teritoriji države u kojoj se ne primjenjuju strogi standardi u oblasti sprječavanja pranja novca ili u kojoj su na snazi strogi propisi o povjerljivosti i tajnosti bankarskih i poslovnih podataka;
- k) Klijent prihvata nepovoljne uvjete u ugovoru o osiguranju s obzirom na njegovo zdravstveno stanje ili starosnu dob;
- l) Firme koji su vlasnici polisa osiguranja u ime zaposlenih radnika plaćaju neobičajeno velike premije osiguranja ili otkazuju polise u veoma kratkom periodu od datuma sklapanja ugovora o osiguranju;
- m) Firme kupuju polise životnog osiguranja za zaposlene, a broj zaposlenih je manji od broja kupljenih polisa; polise se izdaju i na osobe koje nisu zaposlene u firmi;
- n) Ugovor o osiguranju sklapa osoba koja se bavila nezakonitim aktivnostima u prošlosti ili ugovor o osiguranju sklapa osoba koje se sa takvom osobom može na neki način povezati;
- o) Ugovarač osiguranja ili osiguranik insistira na tajnosti transakcije, tj. da se iznos premije osiguranja ili suma osiguranja ne prijavi FOO usprkos činjenicama da je to zakonska obaveza oobveznika.
- p) Klijent molbom ili podmićivanjem pokušava da uvjeri službenike obveznika da protivno zakonu zastupa njegove interese.
- q) postoji sumnja da su polise osiguranja, koje su sklopljene u kraćem vremenskom periodu, plaćene u gotovini,
- r) vlasnik polise vrši izmjene ugovora o osiguranju zahtijevajući polisu sa većom premijom ili da sa mjesečnog plaćanja pređe na godišnje ili paušalno plaćanje premija, što ne korenspodira sa njegovim imovinskim stanjem,
- s) veliki ili neuobičajeni odštetni zahtjevi, odnosno zahtjevi čiji se osnov ne može sa sigurnošću utvrditi.

Član 27.

(Procedure za određivanje politički i javno eksponiranog lica)

(1) Obveznici će internim aktom, a imajući u vidu smjernice date stavom (2) do (10) ovog člana definisati odgovarajuće procedure za određivanje da li je klijent i/ili stvarni vlasnik klijenta iz Bosne i Hercegovine ili inostranstva politički i javno eksponiran, u smislu člana 27. Zakona.

(2) U svrhu utvrđivanja politički i javno eksponiranih lica, obveznik koristi sljedeće izvore:

- a) obrazac koji popunjava klijent,

b) informacije prikupljene iz javnih izvora,
c) informacije dobijene uvidom u baze podataka koje uključuju spiskove politički i javno eksponiranih lica (*World Check PEP List*, Internet, itd).

(3) Postupak utvrđivanja bliskih saradnika i članova uže porodice politički i javno eksponiranih lica primjenjuje se ukoliko je odnos sa saradnikom javno poznat ili ukoliko obveznik ima razloge da smatra da takav odnos postoji.

(4) Prije upostavljanja poslovnog odnosa sa politički i javno eksponiranim licem, obveznik koji sklapa poslovni odnos:

a) pribavlja podatke o izvoru sredstava i imovine koji su predmet poslovnog odnosa, odnosno transakcije, iz ličnih i drugih isprava koje podnese klijent, a ako propisane podatke nije moguće pribaviti iz podnesenih isprava, podaci se pribavljaju neposredno iz pisane izjave klijenta,

b) pribavlja pisanu saglasnost od neposredno pretpostavljenog lica prije uspostavljanja poslovnog odnosa sa klijentom.

(5) Saglasnost iz stava (4) tačka b) ovog člana daje se u pisanoj formi, u pismenoj ili elektronskoj formi, i nije je potrebno dalje tražiti za preduzimanje svake pojedinačne transakcije u ime i za račun klijenta.

(6) Nakon uspostavljanja poslovnog odnosa sa politički i javno eksponiranim licem, članovima njegove uže porodice i bliskim saradnicima, obveznik vodi posebnu evidenciju o ovim licima i transakcijama koje se preduzimaju u ime i za račun ovih lica.

(7) Službeno lice sa posebnom pažnjom prati sve poslovne aktivnosti koje kod njega obavlja politički i javno eksponirano lice, i u slučaju da ocijeni da su se promijenile okolnosti u vezi sa uobičajenim poslovnim aktivnostima klijenta, o tim transakcijama obavještava ovlašćeno lice u najkraćem mogućem roku.

(8) Obveznici redovno ažuriraju svoje liste politički i javno eksponiranih lica, i proširuju ih i na one klijente koji u vrijeme zasnivanja poslovnog odnosa nisu bili politički i javno eksponirana lica u smislu Zakona.

(9) Sa liste politički i javno eksponiranih lica obveznik može brisati samo lica kojima je prošlo najmanje godinu dana od dana prestanka funkcije, odnosno statusa na osnovu kog su uvršteni na ovu listu.

(10) Podatke o politički i javno eksponiranim licima obveznici vode u elektronskom obliku.

Član 28.
(Nova tehnološka dostignuća)

(1) Obveznik je dužan da obrati naročitu pažnju na rizik od pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti koji proizilazi iz primjene novih tehnoloških dostignuća koja omogućavaju anonimnost klijenta (npr. elektronsko bankarstvo, upotreba bankomata, telefonsko bankarstvo i dr.).

(2) Obveznik je dužan da uspostavi procedure i preduzme dodatne mjere kojima se otklanjaju rizici i sprječava zloupotreba novih tehnoloških dostignuća u svrhu pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

TREĆI DIO – IDENTIFIKACIJA I PRAĆENJE KLIJENTA

Član 29.
(Identifikacija i praćenje klijenta)

(1) Obveznik utvrđuje identitet klijenta i prikuplja podatke o klijentu i transakciji (u daljem tekstu: identifikacija) u slučajevima i na način propisan članom 6. i 7., te članom 15. stav (4) i (5) Zakona, prije uspostavljanja poslovnog odnosa, a izuzetno i nakon toga, a nakasnije do momenta kada bi osiguranik po polisi mogao da ostvari svoja prava.

(2) Dokumenti na osnovu kojih se utvrđuju podaci potrebni za identifikaciju ne smiju biti stariji od tri mjeseca.

(3) Za sve originalne dokumente koji se ne mogu ostaviti kod obveznika, obveznik će izvršiti uvid, te iste kopirati ili skenirati. Ukoliko se dokumenti kopiraju, na kopiji obveznik svojim potpisom i pečatom potvrđuje istovjetnost sa originalnim dokumentima. Ukoliko se dokumenti skeniraju, sistem u kojem su pohranjeni mora omogućiti generiranje podataka o licu koje je izvršilo skeniranje, vremenu i mjestu.

(4) U slučaju stranih dokumenta koji nisu napisani na jednom od jezika koji se koriste u BiH, obveznik će od klijenta pribaviti prevod ovjeren od strane ovlaštenog sudskog tumača.

(5) Obveznici će voditi računa o valjanosti i relevantnosti informacija, podataka i dokumentacije, koji su temelj za identifikaciju klijenta, tako što će vršiti redovite provjere postojećih dokumenata za vrijeme trajanja poslovnog odnosa. U slučaju značajnih transakcija, značajnih izmjena u načinu obavljanja transakcija od strane klijenta, ili drugih značajnih

promjena zbog kojih se javlja potreba za ponovnom provjerom odnosa s klijentom, trebaju se zahtijevati i/ili prikupiti nove ili dodatne informacije za identifikaciju.

(6) U slučajevima ozbiljne sumnje u identitet korisnika, ili u slučajevima kada korisnik može biti procijenjen kao visoko rizičan, obveznik provjeru identiteta izvršiti pribavljanjem propisno ovjerene pismene izjave klijenta.

(7) Ako i pored mjera preduzetih radi identifikacije klijenta, odnosno stvarnog vlasnika klijenta koji je pravno lice, to nije moguće sa sigurnošću utvrditi, ili kada obveznik osnovano posumnja u istinitost ili vjerodostojnost podataka, odnosno dokumentacije kojom klijent potvrđuje svoj identitet, te u situaciji kada klijent nije spreman ili ne pokazuje spremnost da surađuje s obveznikom pri utvrđivanju istinitih i potpunih podataka koje obveznik zahtijeva u okviru analize klijenta, obveznik odbija zaključivanje takve transakcije, odnosno mora prekinuti sve postojeće poslovne odnose s tim klijentom.

Član 30.

(Oblici identifikacije i praćenja klijenta)

Obveznik nakon procjene rizika i određivanja stepena rizičnosti klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda, usluge ili transakcije, odabira i vrši adekvatnu identifikaciju i praćenje klijenta: redovna, pojačana ili pojednostavljena.

Član 31.

(Izuzetak od obaveze identifikacije i praćenja klijenta)

Izuzetno od člana 6. stav (1) Zakona, kontrola klijenta se ne mora vršiti prilikom zaključivanja ugovora životnog osiguranja:

- a) kod kojih pojedinačna rata premije ili više rata premije osiguranja, koje treba platiti u roku od jedne godine, ukupno ne prelazi iznos od 2.000 KM,
- b) ako isplata jednokratne premije ne prelazi iznos od 5.000 KM,
- c) sa klijentom niskog rizika u skladu sa ovim Pravilnikom.

Član 32.

(Identitet klijenta-fizičkog lica i podaci o transakciji)

(1) Identitet klijenta koji je fizičko lice obveznik utvrđuje uvidom u važeći identifikacioni dokumenat klijenta izdat od strane nadležnog organa (lična karta, pasoš ili vozačka dozvola), uz njegovo prisustvo, kojom prilikom se prikupljaju podaci:

a) ime i prezime, očevo ime, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, prebivalište, odnosno boravište klijenta,

b) broj ličnog dokumenta i mjesto izdavanja, naziv organa koji je izdao ličnu ispravu,

c) jedinstveni matični broj fizičkog klijenta d) ime i prezime, datum i mesto rođenja, prebivalište, broj ličnog dokumenta i mjesto izdavanja, kao i matični broj punomoćnika ili zakonskog zastupnika klijenta, ukoliko se poslovni odnos sklapa na takav način,

e) broj računa.

(2) U slučaju zaključenja ugovora preko posrednika, odnosno zastupnika, obveznik pribavlja dokumente koje je posrednik/zastupnik prikupio, i zahtijeva da prva uplata premije, odnosno prva rata premije bude preko računa klijenta.

Član 33.

(Identitet klijenta-pravnog lica i podaci o transakciji)

(1) Identitet klijenta–pravnog lica obveznik utvrđuje uvidom u dokumente koji će sadržavati:

a) Dokaz o njegovom pravnom statusu – izvod iz upisnika kojeg vodi institucija zadužena za registraciju;

b) Identifikacijski broj dodijeljen od strane poreskog organa;

c) Financijske izvještaje o poslovanju;

d) Dokumente u kojima se opisuju osnovne poslovne aktivnosti klijenta;

e) Uzorak ovlaštenih potpisnika;

f) Informacije o ovlaštenim predstavnicima i njihove identifikacione dokumente, u skladu sa članom 32. stav (1) ovih Smjernica, kao i uzorke njihovih potpisa.

(2) Pored podataka iz stava (1) ovog člana, u situacijama iz člana 24. stav (1) ovih Smjernica obveznik je dužan i da pribavi sljedeće podatke o stvarnom vlasniku pravnog lica:

a) lično ime, adresu prebivališta ili boravišta stvarnog vlasnika,

b) datum i mjesto rođenja stvarnog vlasnika pravnog lica,

c) podatak o kategoriji lica u čijem je interesu osnivanje i djelovanje pravnog lica, u slučaju iz člana 3. stav (1) tačka n, alineja 3)-3 Zakona.

(3) Ako obveznik prilikom utvrđivanja i provjere identiteta klijenta-pravnog lica posumnja u istinitost dobijenih podataka ili vjerodostojnost isprava i druge poslovne

dokumentacije iz koje su uzeti podaci, dužan je da od zastupnika ili ovlašćenog lica prije uspostavljanja poslovnog odnosa ili izvršenja transakcije pribavi i pisanu izjavu.

Član 34.

(Identitet zastupnika ili punomoćnika klijenta)

(1) Prilikom zasnivanja poslovnog odnosa ili preduzimanja transakcije od strane zastupnika ili punomoćnika, obveznici vrše identifikaciju zastupnika/punomoćnika) i klijenta u čije se ime i za čiji račun otvara račun ili obavlja transakcija i to isključivo na osnovu ličnih ili drugih javnih isprava i to:

- a) uvidom u važeći identifikacioni document iz člana 32. stav(1) ovih Smjernica i
- b) pisanog ovlaštenja – punomoći, ovjerenog od strane notara, konzulata, suda ili organa državne uprave.

(2) Ukoliko posumnja u istinitost dobijenih podataka prilikom utvrđivanja i provjere identiteta zastupnika/punomoćnika obveznik pribavlja pisanu izjavu, a naročito u slučajevima kada je:

- a) pismeno ovlaštenje (punomoć) dato licu koje očigledno nema dovoljno bliske veze (npr. rodbinske, poslovne i sl.) sa klijentom da bi obavljalo transakcije koristeći se računom klijenta,
- b) finansijsko stanje klijenta poznato, a transakcija koju namjerava da izvrši ne odgovara tom finansijskom stanju,
- c) tokom poslovnih odnosa sa klijentom uoče neke neuobičajene transakcije.

Član 35.

(Redovna identifikacija i praćenje klijenta)

Obveznik prati poslovne aktivnosti koje preduzima klijent provodeći mjere identifikacije i praćenja uz primjenu principa "upoznaj svog klijenta", uključujući i porijeklo sredstava koja se koriste u poslovnim operacijama, primjenjujući metode identifikacije propisane Zakonom, podzakonskim aktima donesenim u skladu sa Zakonom i ovim Smjernicama.

Član 36.

(Pojačana identifikacija i praćenje klijenta)

(1) Pojačane mjere identifikacije i praćenja klijenta obveznik primjenjuje u slučajevima kada zbog prirode poslovnog odnosa, oblika i načina obavljanja transakcije, poslovnog profila

klijenta ili zbog drugih okolnosti povezanih s klijentom postoji ili bi mogao postojati veći rizik za pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti.

(2) Pojačanu identifikaciju i praćenje klijenta obveznik preduzima u slučajevima iz člana 23. Zakona, člana 17.-21. ovih Smjernica, te u slučajevima predviđenim pozakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona i tom prilikom pored mjera iz člana 7. Zakona preduzima i dodatne mjere predviđene Zakonom i pozakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona.

Član 37.

(Pojednostavljena identifikacija i praćenje klijenta)

(1) Obveznik obavlja pojednostavljenu identifikaciju i praćenje klijenta u slučajevima kada po ocjeni obveznika kod klijenta postoji nizak (neznatan) nivo rizika za pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti, kada su podaci o klijentu koji je pravna osoba ili njen stvarni vlasnik transparentni, odnosno javno dostupni.

(2) Pojednostavljenu identifikaciju i praćenje klijenta obveznik provodi u slučajevima i na način iz člana 29. i 30. Zakona, pozakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona i člana 23. ovih Smjernica, te kod klijenata s niskim nivoom rizika (godišnja premija \leq KM 2.000,00).

(3) Obveznik neće sklopiti poslovni odnos ili izvršiti transakciju prije nego utvrdi sve činjenice potrebne za ocjenu rizičnosti klijenta.

(4) Ako je klijent, u skladu sa ocjenom rizičnosti, uvršten u kategoriju visokorizičnih klijenata ili kada u vezi sa klijentom ili transakcijom postoji sumnja na pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti obveznik ne može provoditi pojednostavljenu identifikaciju i praćenje klijenta.

ČETVRTI DIO - PROVOĐENJE MJERA SPRJEČAVANJA PRANJA NOVCA I FINANSIRANJA TERORISTIČKIH AKTIVNOSTI U FILIJALAMA, PODRUŽNICAMA I DRUGIM ORGANIZACIONIM JEDINICAMA OBVEZNIKA

Član 38.

(Obaveza provođenja mjera)

(1) Obveznik uspostavlja sistem vođenja jedinstvene politike otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti kako u svom sjedištu, tako i u svim filijalama,

podružnicama i drugim organizacionim jedinicama u Bosni i Hercegovini i inostranstvu, ako je to dozvoljeno zakonima i propisima te države.

(2) U vezi sa stavom (1) ovog člana obveznik posebno vodi računa da se Zakonom, podzakonskim aktima donesenim u skladu sa Zakonom i ovim Smjericama propisane mjere otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u vezi sa identifikacijom i praćenjem klijenta, obavještavanjem o sumnjivim transakcijama, vođenjem evidencija, internom revizijom, imenovanjem ovlaštenog lica, čuvanjem podataka i drugih bitnih okolnosti u vezi sa otkrivanjem i sprječavanjem pranja novca ili finansiranja terorističkih aktivnosti u istom obimu provode i u filijalama, podružnicama i drugim organizacionim jedinicama obveznika u Bosni i Hercegovini i inostranstvu, ako je to dozvoljeno zakonima i propisima te države.

Član 39.

(Vrste mjera za otklanjanje rizika)

(1) U slučaju kada se minimalni zahtjevi sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti propisani Zakonom i zakonom i propisima strane države u kojoj se nalazi filijala, podružnica i druga organizaciona jedinica obveznika razlikuju, filijala, podružnica i druga organizaciona jedinica obveznika treba primjenjivati ili Zakon ili zakone i propise strane države zavisno od toga koji propisi osiguravanju viši standard sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, do mjere do koje to dopuštaju zakoni i propisi te strane države.

(2) Ako propisima strane države nije dopušteno sprovođenje radnji i mjera za sprječavanje i otkrivanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u obimu propisanom Zakonom, obveznik je dužan da o tome odmah obavijesti FOO i da donese odgovarajuće mjere za otklanjanje rizika od pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, kao što su:

a) uspostavljanje dodatnih internih procedura kojima se sprječava, odnosno smanjuje mogućnost zloupotrebe u svrhu pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,

b) provođenje dodatne interne kontrole nad poslovanjem obveznika na svim ključnim područjima koja su najviše izložena riziku pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,

c) uspostavljanje internih mehanizama procjene rizičnosti određenih klijenata, poslovnih odnosa, proizvoda i transakcija u skladu sa Zakonom, Pravilnikom o procjeni rizika, Smjericama FOO i ovim Pravilnikom,

d) provođenje striktno politike klasifikacije klijenata prema njihovoj rizičnosti i dosljedno provođenje mjera prihvaćenih na osnovu te politike,

e) dodatna obuka zaposlenih.

(3) Pojačane mjere identifikacije i praćenja obveznici su dužni provoditi u filijalama, podružnicama i drugim organizacionim jedinicama u inostranstvu u slučajevima iz člana 9. stav (4) Zakona.

Član 40. **(Dužnosti uprave obveznika)**

Uprava obveznika je dužna:

- a) osigurati da sa politikom otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti budu upoznate sve filijale, podružnice i druge organizacione jedinice obveznika koje imaju sjedište u Bosni i Hercegovini i inostranstvu, kao i njihovi zaposleni,
- b) preko odgovorne osobe filijale, podružnice i druge organizacione jedinice osigurati da se interni postupci otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u što većoj mjeri ugrade u njihove poslovne procese,
- c) provoditi stalni nadzor odgovarajućeg i efikasnog provođenja mjera otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u filijalama, podružnicama i drugim organizacionim jedinicama koje imaju sjedište u Bosni i Hercegovini i inostranstvu.

Član 41. **(Izvjestavanje matičnog obveznika)**

Filijale, podružnice i druge organizacione jedinice obveznika, a koje imaju sjedište u Bosni i Hercegovini ili inostranstvu, najmanje jednom godišnje matičnog obveznika izvještavaju o prihvaćenim mjerama na području otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, posebno u pogledu identifikacije i praćenja klijenta, provođenja postupka procjene rizika, prepoznavanja i obavještanja o sumnjivim transakcijama, sigurnosti i čuvanja podataka i dokumentacije, vođenja evidencije o klijentima, poslovnim odnosima i transakcijama.

PETI DIO – PRAĆENJE POSLOVNIH AKTIVNOSTI KLIJENTA

Član 42. **(Opšte odredbe)**

(1) Obveznik prati poslovne aktivnosti koje preduzima klijent uz primjenu principa "upoznaj svoga klijenta" iz člana 21. Zakona.

(2) Praćenje poslovnih aktivnosti klijenta iz stava (1) ovog člana dijeli se na četiri segmenta poslovanja klijenta kod obveznika, i to:

a) praćenje i provjeravanje usklađenosti poslovanja klijenta s predviđenom prirodom i namjenom poslovnog odnosa,

b) praćenje i provjeravanje usklađenosti izvora sredstava klijenta s predviđenim izvorom sredstava koji je klijent naveo pri uspostavljanju poslovnog odnosa kod obveznika,

c) praćenje i provjeravanje usklađenosti poslovanja klijenta s njenim uobičajenim obimom poslovanja,

d) praćenje i ažuriranje prikupljenih dokumenata i podataka o klijentu.

Član 43.

(Obim i učestalost praćenja poslovnih aktivnosti klijenta)

Praćenje poslovnih aktivnosti klijenta iz člana 42. ovih Smjernica provodi se:

a) u slučaju visokorizičnog klijenta propisane mjere praćenja poslovnih aktivnosti klijenta koje su ocijenjene kao visokorizične obveznik provodi najmanje jednom godišnje, te redovno, a najmanje jednom godišnje, provodi mjere ponovne godišnje identifikacije i praćenja klijenta ako su ispunjeni uslovi propisani Zakonom,

b) u slučaju srednje (prosječno) rizičnog klijenta propisane mjere praćenja poslovnih aktivnosti klijenta koje su ocijenjene kao srednje (prosječno) rizične, obveznik provodi najmanje svake tri godine, te redovno, a najmanje jednom godišnje, provodi mjere ponovne godišnje identifikacije i praćenja klijenta ako su ispunjeni uslovi koje propisuje Zakon,

c) u slučaju klijenta koji predstavlja nizak - neznatan rizik, propisane mjere praćenja poslovnih aktivnosti klijenta obveznik provodi najmanje svakih pet godina, a najmanje jednom godišnje provodi mjere ponovne godišnje identifikacije i praćenja klijenta ako su ispunjeni uslovi koje propisuje Zakon.

(2) U svojim internim aktima, obveznik se može, u skladu sa svojom politikom upravljanja rizicima pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, odlučiti za češće praćenje poslovnih aktivnost određenog klijenta nego što je to određeno ovim Smjernicama, zavisno od rizika pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti kojem je izložen prilikom obavljanja pojedinačnih transakcija ili poslovnih operacija sa pojedinačnim klijentom, a taj rizik obveznik procjenjuje u skladu sa članom 5. Zakona.

(3) Pri naknadnom utvrđivanju rizičnosti, obveznik naročito vodi računa o sljedećim okolnostima:

a) bitnim promjenama okolnosti na kojima se zasniva ocjena rizičnosti klijenta ili poslovnog odnosa, odnosno promjenama okolnosti koje su bitno uticale na svrstavanje određenog klijenta ili poslovnog odnosa u određenu kategoriju rizičnosti,

b) razlozima za sumnju u istinitost podataka na osnovu kojih je donešena ocjena rizičnosti klijenta ili poslovnog odnosa,

c) nepodudaranju podataka dobijenih u ponovnoj kontroli sa početnim podacima.

(4) U slučaju postojanja jedne ili više okolnosti iz stava (3) ovog člana obveznik može razvrstati klijenta u kategoriju veće rizičnosti.

(5) Za praćenje poslovnih aktivnosti klijenta iz ovog člana i člana 42., obveznik koristi mjere propisane podzakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona.

ŠESTI DIO – OSTALE DUŽNOSTI OBVEZNIKA

Član 44. (Obavještavanje FOO)

(1) U skladu sa Zakonom, podzakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona obveznik dostavlja FOO propisane podatke uvijek kada u vezi s transakcijom ili klijentom postoje razlozi za sumnju na pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti.

(2) Obaveza obavještavanja o sumnjivim transakcija ne vrijedi samo za transakcije koje je klijent zaključio, nego i za sve transakcije koje je namjeravao/pokušao zaključiti, pa je od njih odustao bez posebno utemeljenog razloga. Dužnost obavještavanja nastupa u slučaju kada obveznik, kod sklapanja poslovnog odnosa ili izvršenja transakcije, ne može utvrditi ili provjeriti identitet klijenta na način koji je utvrđen Zakonom, podzakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona, odnosno ne može utvrditi stvarnog vlasnika ili dobiti podatke o namjeni i predviđenoj prirodi poslovnog odnosa ili transakcije, i druge podatke koje propisuje Zakon, podzakonski akti doneseni na osnovu Zakona.

(3) Obveznik obaviještava FOO, u slučajevima, na način i u rokovima predviđenim članom 38., 39. i 70. stav (1) Zakona, te odredbama podzakonskim aktima donesenim na osnovu Zakona.

Član 45. (Edukacija i stručno osposobljavanje zaposlenih)

(1) Obveznik osigurava redovno stručno obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje zaposlenika koji direktno ili indirektno obavljaju poslove na sprječavanju i otkrivanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

(2) Obveznik, uz učešće ovlaštenog lica, izrađuje program godišnjeg stručnog obrazovanja, osposobljavanja i usavršavanja zaposlenika koji obavljaju poslove na sprječavanju i otkrivanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, najkasnije do kraja marta za tekuću godinu.

(3) Program iz stava (2) ovog člana obveznik dostavlja Agenciji najkasnije do _____ tekuće godine.

(4) U procese edukacije i osposobljavanja obveznik uključuje i sve nove zaposlenike. U tu svrhu obveznik organizuje poseban program obrazovanja, osposobljavanja i usavršavanja zaposlenika na području sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

(5) Kod prijema u radni odnos novih zaposlenika, koji će obavljati poslove na sprječavanju i otkrivanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, obveznik bi trebao primjeniti “screening procedure” posmatranja, kako bi se osigurali visoki standardi kod zapošljavanja zaposlenika, uz poštivanje uslova iz člana 44. Zakona.

(6) Stav (5) ovog člana podrazumijeva da će obveznik utvrditi postupak kojim se pri zasnivanju radnog odnosa na radnom mjestu na kome se primjenjuju odredbe Zakona i propisa donijetih na osnovu Zakona, u smislu člana 44. Zakona. U ovom postupku provjeravaju se i drugi kriteriji kojima se utvrđuje da li kandidat za radno mjesto iz stava (5) ovog člana, zadovoljava visoke stručne i moralne kvalitete.

(7) Stručno obrazovanja, osposobljavanje i usavršavanje zaposlenika u okviru određenog obveznika može provoditi:

- a) ovlaštena osoba,
- b) zamjenici ovlaštene osobe,
- c) druga stručno osposobljena osoba, koju na prijedlog ovlaštene osobe, odredi uprava obveznika.

(8) Odredbe ovog člana i člana 46. ovih Smjernica se na odgovarajući način primjenjuju i na treća lica kojima je obveznik povjerio aktivnosti na identifikaciji i praćenju klijenta.

Član 46.

(Sadržaj programa stručnog osposobljavanja zaposlenih)

(1) Program iz člana 45. stav (2) ovih Smjernica sadrži:

- a) sadržaj i obim obrazovnog programa,
- b) cilj obrazovnog programa,
- c) način izvođenja obrazovnog programa (predavanja, radionice, vježbe itd.),
- d) krug zaposlenih kojima je obrazovni program namijenjen,
- e) trajanje obrazovnog programa.

(2) Programom se obuhvata najmanje:

- a) upoznavanje sa odredbama Zakona, propisa donesenih na osnovu Zakona, ovih Smjernica i svih drugih zakonskih i podzakonskih propisa koji se tiču sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti, te na osnovu njih donesenih internih akata,
- b) upoznavanje sa internim programom procjene rizika obveznika,
- c) upoznavanje sa stručnom literaturom o sprječavanju i otkrivanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,
- d) upoznavanje sa listom indikatora za prepoznavanje klijenata i transakcija za koje postoje osnovi sumnje da se radi o pranju novca i finansiranju terorističkih aktivnosti.

(3) Programom bi se trebalo obuhvatiti i upoznavanje zaposlenika sa:

- a) elementima politike “upoznaj svog klijenta”,
- b) opasnostima od pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i rizicima za obveznika i ličnim odgovornostima osoblja,
- c) mogućnostima i slabostima obveznika u sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,
- d) odgovornostima i ovlaštenjima ovlaštenog lica i njegovih zamjenika;
- e) sistemom internih kontrola i revizija,
- f) informacije o trenutnim tehnikama, metodama i trendovima sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,
- g) ICP 22 Međunarodne asocijacije supervizora osiguranja,
- h) najboljim svjetskim praksama za sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti koje je izdala FATF.

Član 47.

(Interna kontrola i revizija)

(1) Obveznik u skladu sa članom 46. Zakona, uz učešće ovlaštenog lica, osigurava redovnu internu kontrolu i reviziju obavljanja poslova sprječavanja i otkrivanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti.

(2) Predmet aktivnosti interne kontrole i revizije iz stava (1) ovog člana treba da bude usklađenost poslovanja obveznika s odredbama Zakona, propisa donesenih na osnovu Zakona, što uključuje procjenu adekvatnosti politika i procedura obveznika i obuke ovlaštenih i

odgovornih lica s aspekta standarda kojima je definirano sprječavanje pranja novca i finansiranje terorističkih aktivnosti.

(3) Namjena interne revizije i kontrole je utvrđivanje i eliminisanje manjkavosti u provođenju propisanih mjera otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i poboljšanje sistema otkrivanja transakcija ili klijenata za koje postoje razlozi za sumnju na pranje novca ili finansiranje terorističkih aktivnosti.

(4) Kod provođenja interne kontrole i revizije obveznik obraća pažnju na sljedeća ključna područja:

a) obavljanje operativnih postupaka otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti u skladu s politikom upravljanja rizicima za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti,

b) postupke ocjenjivanja rizičnosti određenog klijenta, poslovnog odnosa, proizvoda ili transakcije s politikom upravljanja rizicima za pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti i procjenu rizika,

c) odgovarajuća sigurnost povjerenih podataka,

d) odgovarajuće i cjelovito stručno obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje zaposlenika iz područja otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti,

e) odgovarajuća i učestala upotreba liste indikatora za prepoznavanje sumnjivi transakcija,

f) odgovarajući i efikasan sistem dostave podataka o klijentima i transakcijama, za koje postoje razlozi za sumnju na pranje novca i finansiranje terorističkih aktivnosti,

g) odgovarajuće mjere i preporuke obveznika, izvedene na bazi zaključaka interne kontrole i revizije.

(5) Obveznik će ovlastiti službu interne kontrole i revizije ili drugi nadležan organ za nadzor, da nezavisno provjerava usklađenost djelovanja sistema otkrivanja i sprječavanja pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti s odredbama Zakona, propisa donesenih na osnovu Zakona, a koji će o svojim zaključcima, obavijestiti upravu obveznika u obliku predloženih mjera i preporuka za otklanjanje nedostataka.

Član 48.

(Ovlaštena osoba)

(1) Obveznik je dužan imenovati ovlašteno lice za otkrivanje i sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i jednog ili više svojih zamjenika, na način propisan članom 40. Zakona, s ciljem dostavljanja informacija FOO-u, te za izvršenje ostalih dužnosti u skladu s odredbama Zakona.

(2) Obveznik je dužan donijeti posebnu odluku kojom se imenuje ovlašteno lice.

(3) Za ovlašteno lice i njegovog zamjenika, može se imenovati samo lice koje ispunjava uslove iz člana 41. Zakona.

(4) Zadaci i ovlaštenja ovlaštenog lica i njegovih zamjenika, propisana su članom 42. Zakona.

(5) Obveznik je dužan ovlaštenom licu obezbijediti uslove iz člana 43. Zakona.

Član 49. **(Zaštita i čuvanje podataka)**

(1) Podatke koje dobije i postupa s njima na temelju odredbi Zakona, propisa donesenih na osnovu Zakona i internih akata, obveznik je dužan tretirati na način propisan članom 74-77. Zakona.

(2) Obveznici se, kod prikupljanja, čuvanja, dostavljanja i korištenja podataka i informacija dobijenih na temelju Zakona, propisa donesenih na osnovu Zakona i internih akata, pridržavaju odredbi člana 74.- 77. Zakona.

(3) Zaposlenici obveznika su dužni dosljedno poštovati zakone i propise koji uređuju sigurnost ličnih podataka i zakona i propisa koji uređuju tajnost podataka, važećih u Bosni i Hercegovini.

SEDMI DIO – ZAVRŠNE ODREDBE

Član 50. **(Prestanak važenja)**

Danom stupanja na snagu ovih Smjernica prestaju da važe Smjernice za provođenje Zakona o sprječavanju pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti agencijama za nadzor osiguranja u Bosni i Hercegovini usvojene na šestoj sjednici Upravnog odbora od 31.08.2010. godine.

Član 51.
(Stupanje na snagu)

Ove Smjernice stupaju na snagu danom donošenja.

Broj: 01-50-143-5 /15
Sarajevo, 30.01.2015. godine

PREDSJEDNIK UPRAVNOG
ODBORA

[Handwritten signature]
Ranko Šakota, dipl.oec.